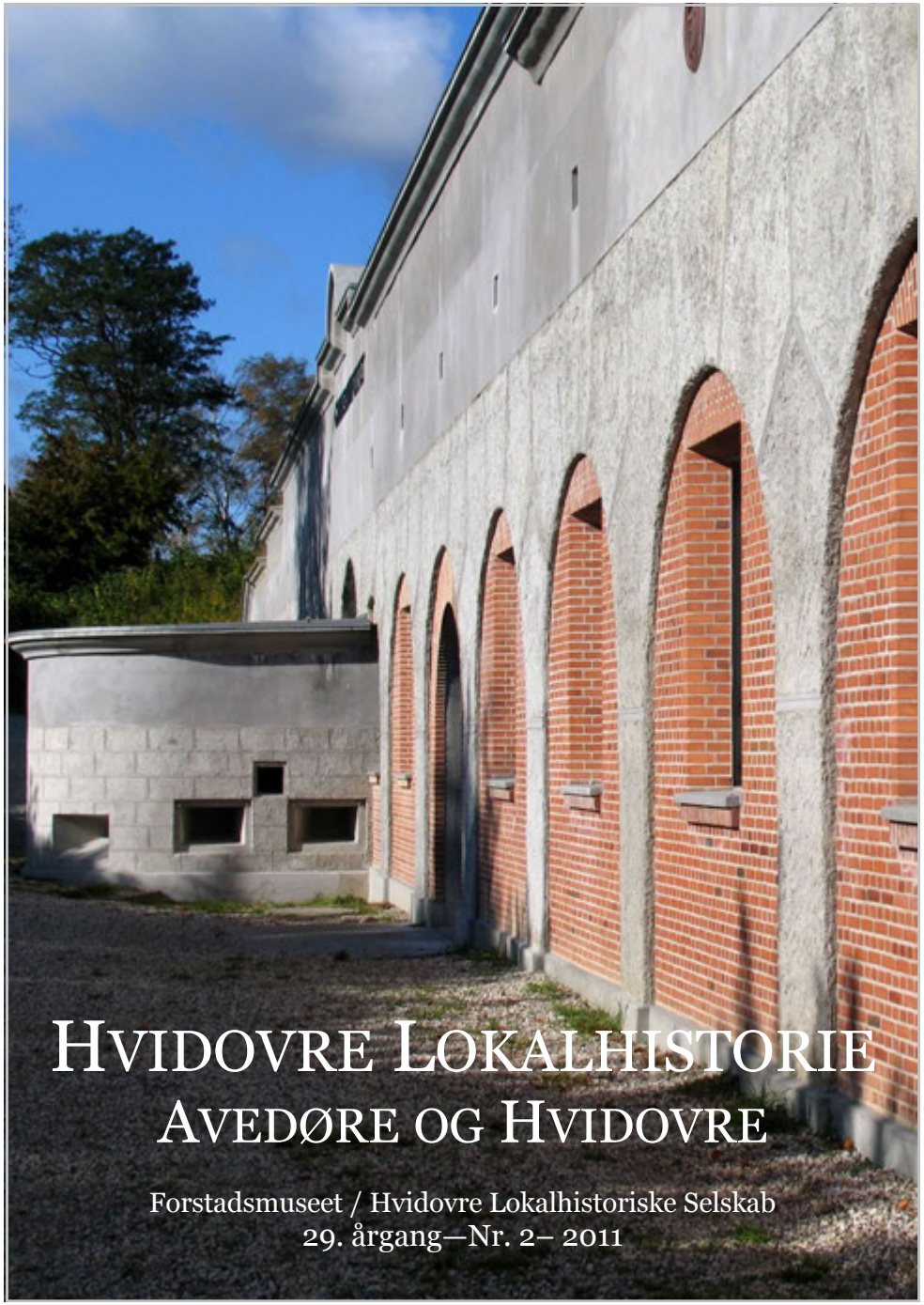

HVIDOVRE LOKALHISTORIE
AVEDØRE OG HVIDOVRE

Forstadsmuseet / Hvidovre Lokalhistoriske Selskab
29. årgang—Nr. 2– 2011

Indhold

Nyt fra formanden.	*af Ole Asbjørn Petersen*	*side 3*
Kystpolitiet i Hvidovre	*af Frank Zorn*	*side 4*
Referat fra generalforsamlingen	*af Ole Asbjørn Petersen*	*side 12*
Besøg på Garderhøjfortet	*af Ole Asbjørn Petersen*	*side 15*
Linie 132 erindringer	*af Poul Sverrild*	*side 17*
Vores kvarterer: Baunebakken	*af Poul Sverrild*	*side 23*
Historien i Centeret	*af Gitte Elbæk Jensen*	*side 26*
Medlems-arrangementer i 2011		*side 30*
Bestyrelsen og udvalg		*side 31*

Hvidovre Lokalhistoriske Selskab

Rytterskolen Hvidovre Kirkeplads 1, 2650 Hvidovre
Tlf. 36473444 E-mail.: hls@hvidovrelokalhistoriskeselskab.dk
www.hvidovrelokalhistoriskeselskab.dk
&

Forstadsmuseet

Alarmpladsen 3, Avedørelejren, 2650 Hvidovre
Tlf. 36490030 E-mail: forstadsmuseet@forstadsmuseet.dk
www.forstadsmuseet.dk

Bladredaktion: Jørgen Salhauge, Lisbeth Hollensen (ansvh.)
E-mail: hlsredaktion@live.dk
Tryk: Hvidove RådhusTrykkeri. Trykt i 600 eksemplarer
Forsidefoto : Parti fra Vestvolden ved Garderhøjfortet

NYT FRA FORMANDEN

Af Ole Asbjørn Petersen

Mandag den 14. marts afviklades den ordinære generalforsamling.

Efter generalforsamlingen konstituerede bestyrelsen sig med Ejvind Jensen som kasserer, Jens Frederik Jørgensen som næstformand og Ole Asbjørn Petersen som formand. Referatet fra generalforsamlingen kan læses andetsteds i bladet.

En enkelt sag vil jeg dog fremhæve her. Endnu en gang er det lykkedes at bibeholde kontingentet uforandret, ikke mindst, fordi Kulturister og enkelte andre medlemmer har tilbudt at bringe medlemsbladet ud. Der spares herved et anseeligt beløb til porto.

En stor del af selskabets medlemmer har betalt årskontingent, men der mangler desværre nogle endnu. Kontingentet kan indbetales gennem bank på **kontonr.5025 102852-2** eller i Rytterskolen mandag den 30.maj kl. 10.00 - 11.00.

Selskabets præsentationsfolder har efter Historiens Hus omdannelse til Forstadsmuseet skullet ajourføres. Sammen med dette blad vil den nye folder være vedlagt. Er der medlemmer, der ønsker at få flere foldere med henblik på uddeling til mulige interesserede, kan man kontakte et af bestyrelsesmedlemmerne.

Når dette blad udgives har Forstadsmuseet og vores selskab været ca.14 dage i Hvidovre Stationscenter for at udbrede kendskabet til Hvidovres historie gennem såvel museets som selskabets virksomhed. Det bliver interessant at se om, det har givet flere mennesker lyst til at beskæftige sig med det lokalhistoriske.

Søndag den 29. maj kl. 14.00 besøger vi Garderhøjfortet i Gentofte. Det er sjældent, at vi har brugt en søndag til udflugter, så vi er spændt på, hvordan det modtages. Se nærmere under arrangementer.

Garderhøjfortet er ligesom vor egen del af Vestvolden et led i Københavns nyere befæstning. Den spændende historie om befæstningen kan ses både på

www.befaestningen.dk og
www.kbh-befaestning.dk

Da det er sidste blad inden sommerens komme, vil jeg på bestyrelsens vegne ønske alle en god sommer og påpege muligheden af, for på websiden: ***Historie-online***, at stifte bekendtskab med spændende eller interessante forhold i Danmarks historie. Linket findes via vores hjemmeside.

KYSTPOLITIET I HVIDOVRE

Om Kystpolitiet

*Kilde: Rasmus Kreth og Michael Mogensen: **Flugten til Sverige**, Gyldendal 1995*

Det danske kystpoliti blev oprettet på tysk foranledning umiddelbart efter besættelsen d. 9. april 1940. Der havde tidligere eksisteret kystpoliti i Danmark, men det var blevet ophævet omkring 1920.

Kystpolitiets opgave under Besættelsen var at sikre, at der ikke forekom illegale transporter mellem Danmark og udlandet – især Sverige. Da tyskerne ikke opfattede kystpolitiets ressourcer som tilstrækkelige, blev den danske marine inddraget og løste de søværts opgaver de 350 km langs kysten østover fra Hundested i til Gedser. Det skete i samarbejde med kystpolitiet. På strækningen var der ca. 40 bemandede havne.

Kystpolitiets arbejde i de mindre havne omfattede kontrol med ind- og udsejlingen. Her var det hovedsageligt de mindre skibe og lystsejlads, jægere og ikke mindst fiskerflåden, kontrollen gjaldt. Til dette formål var hver enkelt bådejer blevet udstyret med et legitimationskort og et bådcertifikat. Udover kontrollen i havnene tilkom det kystpolitiet at bevogte kyststrækningerne mellem havnene ved hjælp af udsendte patruljer. Endelig påbød de dansk-tyske aftaler, at kyst- og søpolitibetjentene var forpligtede til at yde det tyske kystbevogtningsmandskab al mulig støtte. Beretningen herunder er skrevet af tidligere kriminalassistent Frank Zorn.

Indledning

Naar et land bliver besat af en fremmed magt, opstaar en række problemer, som naturnødvendigt trænger sig paa, og som uomtvisteligt paa den ene eller anden maade kommer til at ændre dagligdagen for den befolkning, som ikke kan undgaa at blive berørt af de nye tilstande som landet herefter befinder sig i. Begivenhederne i Europa, ikke mindst efter Adolf Hitlers magtovertagelse i 1933 i Tyskland, gav vel allerede da anledning til at gøre sig visse overvejelser. Ved 2. Verdenskrigs udbrud den 1. september 1939 var det da ogsaa nærliggende at rette blikket mod vore sydlige naboer, og resultatet udeblev ej heller: Danmark blev besat af tyske tropper den 9. april 1940.

Den danske befolkning måtte herefter – efter en kort, men ulige modstand – indstille sig paa, efter Kongens bud og Regeringens ordre, at leve i et besat land – i loyalt "samarbejde" med besættelsesmagten. I en saadan extraordinær situation, maa det uomtvisteligt være politiet, som i første omgang kommer til at trække det største læs, ikke mindst henset til den særlige militære tilstand, som lan-

det kom til at befinde sig i.

Kontrol med mørklægning, begyndende bevogtningsopgaver, valutarestriktioner, rationeringsbestemmelser, udrejsekontrol, var kun begyndelsen paa en række opgaver, som blev paalagt politiet, oprettelse af et hjælpekorps til Civilbeskyttelse blev ligeledes hurtigt aktuelt.

I det første par aar af besættelsen etablerede den tyske Værnemagt selv bevogtning af kysterne, naturligvis af frygt for illegal udrejse, og af jernbanestrækningerne til sikring mod jernbanesabotage, men allerede i vinteren 1941 indsaa man, at det danske politi kunne overtage disse opgaver, saaledes at værnemagtssoldaterne kunne frigives og sendes til Østfronten.

I første omgang var det naturligvis den Nordsjællandske kyst, som var i søgelyset, men i løbet af den følgende sommer blev hele Sjællands kyst mod Sverige bevogtet

Kystpolitiet.

Omkring 1940 var den danske politistyrke paa ca. 3200 mand. Det viste sig hurtigt, efter at alle de nye opgaver blev paalagt politiet, at dette var langt fra tilstrækkeligt, og i 1942-43 voksede styrken til omkring 10.000 politifolk.

Undertegnede blev ansat i politiet den 22. september 1942 og stationeret ved Kystpolitiet i Hvidovre, som var etableret faa maaneder forinden med et "kontor" og en politivagt paa Gammel Køge Landevej 650 hos fisker Alfred Petersen, der til formaalet havde lejet det halve af sit hus ud til politiet. Samtidig oprettedes en permanent vagt i Hvidovre havn i et ca. 1 ½ x 1 ½ m stort træskur med en telefon og ikke yderligere faciliteter. Havnen var paa det tidspunkt domineret af Frømmings Mørtelværk, lige som en del lystsejlere og fritidsfiskere havde deres baade liggende i havnen.

Det var primært politivagtens opgave at kontrollere den daglige ud- og indsejling i havnen, ligesom der dag og nat udgik patrouiller langs kysten fra Hvidovre til Mosede Havn, der havde egen vagt under Roskilde Politi, medens Hvidovre vagten var underlagt politimesteren i det daværende Københavns Amts Søndre og Amager Birk – et temmelig stort omraade , som indebar, at man i en betrængt situation kunne risikere at skulle paa vagt f.eks. i Kastrup Havn.

Jeg husker, at jeg i ca. 8 dage var sendt paa afløsning til bevogtning af en lagerplads bag et flere meter højt plankeværk. Min kollega, som jeg gik sammen med, orienterede mig om, at vi paa den anden side af plankeværket kunne møde en sabotagevagt, og stor blev min forbavselse, da et enormt hoved pludseligt viste sig over plankeværket. Det var den paa daværende tidspunkt velkendte "Islandske Kæmpe" som havde paataget sig dette extraordinære job. Saa vidt jeg husker, var han 2.5 meter høj.

Hvidovre-vagten bestod af omkring 20 mand, fordelt paa 3 vagthold, der mødte hhv. kl. 7.00, kl. 15.00 og kl. 23.00. Her, som paa andre arbejdspladser, husker jeg mange "øgenavne" som "Snøvle Jensen" og "Fine Jensen" (de taler for sig selv), "Søvnigsen "(sov altid paa nattevagten), "Persillesmeden" (var gartner i sin fritid), "Lampe 1" og "Lampe 2 (ikke særligt pæne " nom de guerres" for 2 ravjyske kolleger ("Tranlampe"), " Kongen" (en ikke særlig populær overbetjent), , de fleste opfundet af "Harley-Benny" (kørte paa en enorm Harley Davidson-motorcykel, direkte importeret fra USA).

Vagten blev tilset af en overbetjent, som havde det meste af Sydkysten som omraade, samt af en ledende politiassistent. Derudover kunne forventes særlig inspektion saavel dag som nat af et par særdeles upopulære overbetjente, som vi dog hurtigt lærte at gardere os imod ved hjælp af et særligt "alarmsystem", der gik som en løbeild fra vagt til vagt.

En cykelpatrouille en vinternat i 20 graders kulde langs kysten kunne være en barsk affære, saa man lærte mange tricks for at faa lidt varme paa kontoret paa Gl. Køgevej, hvor kakkelovnen glødede af halvvaade tørv fra en stor bunke i det ene hjørne af Alfred Petersens tidligere spisestue.

En af de gode idéer var at bringe en tjenestecykel med ind, lukke luften ud af en af ringene og foregive, at man var punkteret. Men den trafik lykkedes selvfølgelig kun nogle faa gange, indtil fidusen var afsløret.

Opgaverne

Over for vagten paa Gl. Køgevej laa Strandens Bageri med vor / Thomas gode ven, som altid havde den opvarmede kaffe, sort som tjære, parat hele natten. Thomas led af mel-allergi og astma – ikke saa heldigt i den branche – med tilsvarende hosten og hakken over røremaskinen – men et stykke varmt wienerbrød ved nattetide smager lige godt for det. Til gengæld havde vi paataget os at vække hans bagerikarl Ib, og det kunne være noget svært kl. 4 om morgenen. Typisk kunne man om vinteren i nyfalden sne se tydelige spor, som førte fra vagten direkte over til bageriets bagdør.

Kystpolitiets opgaver var naturligvis først og fremmest at kontrollere ud- og indsejling., fortrinsvis fra Hvidovre Havn eller fra kysten, og formaalet var selvfølgelig

Arbejdet foregik ikke altid under de mest optimale forhold

at hindre, at personer (læs: eftersøgte modstandsfolk og andre, som var i det tyske sikkerhedspolitis søgelys) i at blive fragtet til Sverige. I de 1 ½ aar, jeg var stationeret ved Kystpolitiet "lykkedes" det os aldrig at afsløre " illegal" udrejse – tværtimod.

Kystpolitiets samarbejde med modstandsbevægelsen intensiveredes mere og mere, efter som tiden gik, og blev uhyre betydningsfuld ikke mindst paa Sjællands Nordkyst, specielt under jødeforfølgelserne i oktober 1943, hvor det lykkedes at bringe tusindvis af jødiske medborgere om bord paa fiskerbaade til Sverige for næsen af tyskerne – men det er en anden historie, som der er skrevet dusinvis af bøger om. Her husker jeg, at ikke mindst fiskerne i Mosede Havn var særdeles aktive. Utallige er de personer, kendte som ukendte, voksne og børn, vi om natten bragte ned til fiskerbaadene, som de gæve fiskere med livet, og baaden for øvrigt, som indsats og for god betaling – risikoen for at miste deres levevej var stor – bragte via Køge Bugt til sikkerhed i svensk farvand.

Kystpolitiet var for øvrigt udstyret med tjenestepistoler, sædvanligvis af typen Walther el. F.N., kaliber 7,65 samt karabin-89 kendt som rytterkarabin eller med de saakaldte Otterup-karabiner – vi kunne jo

komme ud for en uforudset situation.

Som nævnt var opgaverne primært koncentreret omkring kysten og i havnene, men det kunne naturligvis ikke undgaaes, at vi tid efter anden løb ind i andre episoder. En natlig syssel blandt en del af befolkningen var transport paa cykel af hjemmeslagtede dyr, svine- og oksekød blev som bekendt hurtigt en mangelvare, den tyske Værnemagt kunne godt lide den danske flæskesteg! Derfor var det ikke vanskeligt i en sen nattetime at observere en ensom cyklist med en kæmpepakke paa bagagebæreren (bilkørsel var paa grund af benzinrationeringen bragt ned til et minimum), men politifolk er jo ogsaa mennesker, saa jeg husker, at der af og til faldt en flæskesteg af til fælles bedste.

En aften blev jeg sammen med en kollega af naboerne kaldt ud til en af kystens mondæne villaer, hvor man meget klart gav haant om mørklægningsbestemmelserne og tværtimod modtog os med en øredøvende larm – saa højt, at man overhørte vor banken på døren. Den var heldigvis ulaast, saa da vi havde "tiltvunget" os adgang, som det hedder paa politisproget, mødte der os et grotesk syn af en flok mere eller mindre paaklædte eller nøgne mænd og kvinder, som med røde sløjfer bundet paa forskellige legemsdele jagtede hinanden gennem gange og døre i det store hus, og det varede et godt stykke tid, førend vi fik værtinden, som vi for øvrigt kendte som indehaver af en kendt forretning paa Frederiksberg, i tale. Ogsaa hun havde svært ved at holde paa sin blufærdighed, men fik da tilkaldt et par herrer, som paa tysk bekræftede vore bange anelser, ikke mindst da vi samtidig i en tilstødende garderobe opdagede en rykke tyske uniformer, bælter med vaaben m.v. Efter at have taget et fast greb i min karabin lykkedes det at faa vinduerne lukket og mørklægningsgardinerne rullet ned. Vi blev til overflod budt paa en drink, som vi høfligt men meget bestemt afslog, og vi hørte aldrig mere uro fra den kant.

De store dramatiske hændelser var der saaledes kun faa af i den tid, jeg var stationeret ved Kystpolitiet, muligvis ogsaa fordi, jeg som tidligere kommunalt ansat fortrinsvis havde kontortjeneste i vagten paa Gl. Køgevej og derved fik oparbejdet et meget nært forhold til den stovte fisker Alfred Petersen og hans elskelige kone Elvira, som udover at passe hus og hjem havde systue i huset, plukkede jordbær om sommeren og rensede fisk om vinteren, fik i alt 7 børn, hvoraf den ene døde af det, hun kaldte "Kolerine" paa grund af en snavset sutteflaske. Alfred var kendt som en tørstig sjæl, berømt paa den daværende

Gammel Strand som en gavnmild vært paa de forskellige værtshuse, navnlig naar han havde landet en last aal, som ofte kunne indbringe flere tusinde kroner. F.ex. inviterede han efter en ildebrand paa Gammel Strand hele brandkorpset paa en omgang "efterslukning", særdeles populær var han. Alfreds tørst holdt sig som regel gerne helt til han kom sent hjem, og ofte maatte vi banke Elvira op for, at han kunne faa slukket sin sidste tørst. Ølkassen stod nemlig paa bunden af klædeskabet, og Elvira sad haardt paa nøglen!.

Som man kan forstaa, har jeg kun gode minder fra mine første aar ved kystbevogtningen. Ogsaa efter at jeg den 1 april 1944 som gammel Garder blev forflyttet til Politivagten paa Sorgenfri Slot, hvor Kong Christian X og Dronning Alexandrine boede indtil september 1944, og hvor jeg deltog i kampen om Amalienborg den 19 september, da politiet blev opløst og omkring 2000 politifolk blev sendt til de tyske koncentrationslejre, holdt min kone og jeg forbindelsen ved lige med Alfred og Elvira og hele familien lige til de begge døde paa "Gildhøjhjemmet" i Brøndbyvester.

Slutning.

Jeg vil tillade mig at slutte min beretning med en lille sørgmunter episode, som ganske vist foregik umiddelbart efter besættelsestidens ophør, men som fortsat vækker minder om en svunden tid.

Det var under krigen svært at faa reservedele til fiskerbaadene , og Alfred havde faaet opsporet, at man i Malmø i en specialforretning kunne købe en vigtig del til akslen til hans baad. Elvira, som var en klog kone, belært af mange aars erfaring, havde nok anet, at det kunne blive en "fugtig" tur til Sverige, saa hun bad mig saa mindeligt om at tage med for om muligt at dæmpe lidt ned, hvis Alfred skulle blive lidt for lystig. Vel anbragt paa Malmø-baaden i Havnegade tog Alfred godt for sig af de vaade varer, og han var i særdeles opstemt humør, da vi lagde til i Malmø, men da vi naaede til det første værtshus ved havnen, ville han ikke længere.

Elvira vidste af erfaring, at overtalelser var overflødige, saa jeg fulgte hende til den nærmere angivne forretning, hvor vi fik den manglende reservedel til baaden, og samtidig naaede hun paa vejen at købe lidt chokolade, ris og svesker, som vi jo ikke havde set i Danmark under hele krigen. Da vi kom tilbage til værtshuset i Malmø Havn fandt vi Alfred i særdeles muntert lag sammen med to "fine" herrer, som han strax højrøstet præsenterede os for som sine nye venner, og da der kort efter rullede en elegant limousine op foran

døren, blev jeg naturligvis noget betænkelig.

Men Alfred fortsatte, og nu bekendtgjorde han, at vi alle var inviteret hjem til hans gode venner. Jeg fik hvisket til Elvira, at det ville jeg ikke være med til, men Elvira, som var klar over, at det var umuligt at overtale Alfred, bønfaldt mig om at tage med, og da jeg ikke vil svigte, satte vi os alle ind i vognen, som efter et stykke tid landede uden for en stor villa i Malmøs yderkvarter. Her blev vi modtaget i døren af en meget let paaklædt svensk "dulle", og indenfor af endnu en fin "værtinde". Alfreds to venner hentede strax et arsenal af spiritus frem, og medens den ene underholdt os paa et stort flygel, flød det rigeligt med de vaade varer.

Sandt at sige var jeg absolut ikke stolt af situationen, og efter en diskret inspektion af de indre faciliteter samt et toiletbesøg, besluttede jeg at slaa til. Med et fast greb i den ene lomme bekendtgjorde jeg, at det var politiet, som var til stede og beordrede en Taxa omgaaende tilkaldt. Mærkeligt nok lykkedes min beslutsomhed, og min optræden lagde heldigvis en tiltrængt dæmper paa selskabet, selv om, at Alfred vel nok ikke havde helt fattet situationens alvor, men da der virkelig dukkede en Taxa op, lykkedes det paa en lidt haandfast maade at overtale ham til at tage med, og vi naaede lige akkurat den sidste baad til København.

Respekt for loven

Tildragelsen havde dog ikke paavirket Alfred mere, end at han strax bestilte en omgang til hele salonen, der var stopfyldt, og nok én, som det elskelige menneske, han var. Da vi nærmede os København, gjorde jeg Alfred opmærksom paa, at nu var regnskabets time inde, hvorefter han, vanen tro, beordrede Elvira at afregne med tjeneren. Der gik et stykke tid, hvorefter jeg bemærkede, at Elvira rodede febrilsk i sin taske og endte med at meddele, at hendes pung, der sikkert havde indeholdt flere tusinde kr., var væk.

Dette fik Alfred til at blive om muligt endnu mere højrøstet, og paa tjenerens nærgaaende spørgsmaal, bekendtgjorde han, at han altsaa var Alfred Petersen fra Brøndby Strand, og at han kunne købe hele skibet, hvis det skulle komme dertil. Endnu en gang endevendte Elvira sin taske med det resultat, at ris og svesker rullede rundt paa skibets dørk, og samtidig med, at hun famlede rundt paa gulvet efter de dyrekøbte varer, trillede taarerne ned ad hendes kinder.

Tiden var nu rede til, at jeg maatte gribe ind, og da jeg anede regningens størrelse, gav jeg tjeneren mit kort med besked om, at jeg ville sørge for afregning næste dag. Endelig ankommet til Havnegade fik jeg gelejdet dem begge ind i en Taxa, og jeg tør godt love, at der ikke blev lukket op for klædeskabet den nat.

Summa summarum: der blev aldrig senere talt om var oplevelsesrige tur til Malmø, men vi viste stiltiende, hvor Elviras pung var havnet. Besættelsestiden var en uforglemmelig og svær tid og en periode i Danmarkshistorien, som vi aldrig glemmer – men den indeholdt da heldigvis ogsaa en gang imellem lidt mere uhøjtidelige øjeblikke.

Frank Zorn

Om Frank Zorn

Frank Zorn var tidligere kriminalassistent og formand for Amalienborgklubben. Han var æresmedlem i foreningen Frihedsmuseets Venner og i Frihedskampens Veteraner, hvor han var præsidiemedlem fra 1961 til 1997.

Han var en af de betjente, der som de eneste danskere kom i direkte kamp med den tyske besættelsesmagt 19. september 1944, da tyskerne tog politiet. Kampene på Amalienborg Slotsplads den dag gik over i historien. Angrebet blev slået tilbage, og danske politifolk stod krigen ud vagt om kongen. Senere under besættelsen måtte Frank Zorn gå under jorden. Efter befrielsen fortsatte han i politiet og sluttede i Politiets Efterretningstjeneste.

Frank Zorn var ildsjælen, da Frihedskampens Veteraner tog opgaven på sig at bevare Hvidsten Kro for eftertiden. Kroen var under den tyske besættelse hjemsted for Hvidstengruppen med kroejer Marius Fiil i spidsen. Otte fra gruppen blev henrettet ved skydning i Ryvangen 29. juni 1944, seks andre kom i tysk tugthus og fængsel. I over 10 år stod Frank Zorn i spidsen for et ihærdigt arbejde med at få indsamlet midler til restaurering af de otte fredede bygninger ved kroen. Frank Zorn fyldte 92 år den 11. april i år.

(Kilde: Nordjyske.dk)

Generalforsamlingen 2011

Af Ole Asbjørn Petersen

Ca.100 medlemmer havde valgt at deltage i generalforsamlingen mandag den 14. marts i Lille Frihedens Aktivitetscenter. Der var valg af bestyrelse, og efterfølgende konstituerede bestyrelsen sig med Ole Asbjørn Petersen som formand, Jens Frederik Jørgensen som næstformand og Ejvind Jensen som kasserer.

Mangeårigt medlem af bestyrelsen, Benny Riisager, valgte at træde tilbage. Hans store indsats i selskabet blev påskønnet af formanden, og forsamlingen bekræftede med bifald formandens ord. Det nyvalgte medlem af bestyrelsen, Jens Frederik Jørgensen, er i sin egenskab af tidligere topembedsmand i Hvidovre kommune kendt af mange i og udenfor selskabet.

Formanden berettede om et meget aktivt år, hvor selskabet stod for eller deltog i 10 forskellige arrangementer bl.a. Befæstningsdagen den 26. september 2010, den populære genoplevelse med bus 132´s gamle rute og foredragsvirksomheden. Selskabets hjemmeside har fået nyt udseende og besøges af mange. Sammenslutningen af Hvidovre Lokalhistoriske Selskab og Avedøre Selskabet er gået gnidningsløst, og selskabet har nu 453 medlemmer, der 4 gange om året modtager vores medlemsblad.

Leder af Forstadsmuseet, tidligere Historiens Hus, Poul Sverrild fulgte op med en beskrivelse af årets omfattende virksomhed. Ca. 40 gange har han været ude at tale om forstædernes lyksaligheder, hvor forstaden for mange nu er blevet deres hjemstavn. Forstadsmuseet har stået for udgivelse af en bog "Velfærdsdrømme", der omhandler Sven Eske Kristensens bygninger i Hvidovre og Brøndby. Poul Sverrild sluttede med at rette en stor tak til Hvidovre Lokalhistoriske Selskabs kulturister for det store arbejde, de udførte i forbindelse med de gennemførte arrangementer.

Efter generalforsamlingen blev filmen om selskabets første formand, Jens Kristensen, vist. Det var fascinerende at se og for mange at genopleve et politisk aktivt, engageret menneske og den tid, hvor Hvidovre indledte sin æra som en af efterkrigstidens store velfærdskommuner.

Hele referatet samt formandens beretning findes på vores hjemmeside under menuen PUBLIKATIONER.

Omkring 100 medlemmer var mødt frem ved generalforsamlingen

Formanden tager pænt afsked med den afgående næstformand, Benny Riisager

En af de heldige vindere ved aftenens lodtrækning

Også ved dette års generalforsamling var der lodtrækning om ti flasker vin blandt de medlemmer, som havde betalt kontingent senest ugen før mødet. Følgende medlemmer blev udtrukket:

Herluf Rasmussen, Strandbovej 56, Flemming Isbrand, Bymuren 13, Margit Thorsen, Spurvehøjvej 8, Erik P. Zimmermann, Bolystvej 11, Hanna Jensen, Grenhusene 181, Kirsten Olesen, Ketteholm 109, Leif Larsen, Ternevej 2, Johannes Jensen, Strandhavevej 28, Frank Gudmann, Tavlekærsvej 75 samt Minna Udsen, Perlevj 24.

Tillykke til vinderne

Kassereren meddeler at der stadig er udestående kontingentbetalinger. Husk at indbetalinger kan ske på Selskabets bankkonto

Reg.nr 5025 konto nr. 102852-2

eller i Rytterskolen mandag den 30.maj kl. 10.00 - 11.00.

Bustur til Garderhøjfortet

Af Ole Asbjørn Petersen

Indgangen til Garderhøjfortet

Søndag den 29. maj arrangeres tur til Garderhøjfortet i Gentofte.

Garderhøjfortet blev anlagt i årene1886-92 som en del af Københavns Landbefæstning. Det blev bygget for privat indsamlede midler gennem "Den Frivillige Selvbeskatning til fædrelandets forsvar." Samme forening finansierede for det overskydende beløb indkøbet af grunden som Lyngby Fortet (Gammelmosegaardfortet) blev bygget på.

Fortets opgave var bl.a. at vanskeliggøre en fjendtlig fremtrængen over Lundtofte-Sletten. Fra 1920 blev fortet anvendt både som ammunitionsmagasin og øvelsesplads for militæret og politiet. I 1996 overtog Garderhøjfonden driften af fortet, og intentionen er at føre Garderhøjfortet tilbage til sit oprindelige udseende.Fortet er specielt derved, at det det som det eneste af befæstningens forter er firkantet med udvendig kaserne og at fortets pansertårne, lavetter m.m. stort set er intakte.

I år har fonden fået tilført 15 millioner kr. fra Partnerskabet til renovering og skal samtidig skabe en række formidlingsaktiviteter. Det sker i samarbejde med Experimentarium. Besøget på Garderhøjfortet vil blive gennemført med guider, og der skal traves en del i anlægget også op og ned i fortet.

Se også vores hjemmeside, hvor der er link til Garderhøjfortets hjemmeside samt Sørens Østergårds egen hjemmeside om Vestvolden

Vi kører i bus fra Rytterskolen kl. 13.20 og omvisningen starter kl. 14.00. Forventet hjemkomst ca. 16.30 Pris kr. 100 pr deltager. Der forventes 30 deltagere.

Tilmelding på selskabets automatiske telefonsvarer 36473444 i tiden mandag den 23. maj - torsdag den 26. maj.

Garderhøjkasernen (øverst) og "Struben" (nederst)

Linie 132. Erindringer fra dengang

Af Poul Sverrild

”Jeg kan sige, at Johannes Møllehave, han er en vanvittig god fortæller, men han er så fuld af løgn, at det gør ondt. Jeg havde Johannes Møllehave til oplæring, da han skulle være billettør på Hvidovre Rutebiler, og jeg afleverede ikke sådan en dårlig elev.

Han kunne det hele, da han gik af sted... Men Hvidovre Rutebiler, det var mig i 1952. Jeg kan lige så tydeligt huske, at jeg var bydreng hos grønthandler Enegaard ude på Strandmarksvej, og så siger han til mig: Skal du slet ikke lave noget?

Jo, siger jeg. Jeg kunne godt tænke mig at blive billettør på Hvidovre Rutebiler. Jamen du tager bare budcyklen, sagde han, og så kører du lige ind og søger.

Så jeg tog budcyklen - det var en Longjohn - og så kørte jeg ind og søgte arbejde.

Hver tredje dag så sagde han til mig, har du været inde på Hvidovre Rutebiler i dag? Nej det har jeg ikke. Kør så, sagde han. Han jagede mig af sted hver tredje dag ind til Hvidovre Rutebiler.

Til sidst var de så trætte af mig, at jeg fik et job, og det havde jeg selvfølgelig meget glæde af.” (Ebbe Sonne Larsen)

Forstadsmuseet og Lokalhistorisk Selskab stod bag erindringsarrangementet i februar på Rytterskolen, hvor hele huset var fyldt med lidt ældre Hvidovre-borgere, som havde et forhold til Linie 132 tilbage i Hvidovrebussernes tid. Mødet var også optakt til den efterfølgende bustur, hvor vi fulgte 132-erens rute, som den var i midten af 1950 -erne.

Med forfatteren og Hvidovredrengen Johannes Møllehaves erindringer om jobbet som billettør på rutebilerne som optakt, kom der adskillige spændende erindringer om livet med rutebilerne frem på mødet. Blandt dem den ovenstående erindring om Møllehaves forbløffende evne til at glemme det, han havde lært om jobbet.

Men erindringerne viste utrolig spredning og for eksempel fik vi demonstreret rutebilernes betydning for familiedannelsen i Hvidovre:

Erindringsarrangementet omkring linie 132 trak fuldt hus

”Jeg var billettør fra 1949-51... og det var jo noget med at stå tidligt op om morgenen. De første busser de kørte fra Stranden, når klokken var 8 minutter over 5, kan jeg lige så tydeligt huske. Det var sådan set et barskt job, fordi det var sommer og vinter, og jeg var 15 år dengang. Men det jeg så skulle fortælle, det var, at der kom en lille dame, der skulle med bussen. Hun havde fået læreplads i Hvidovre, og hun boede oppe nordpå. Hun kom og spurgte, om det var den bus der kørte til Hvidovrevej, og jeg måtte sige, at det var det jo. Og det, der er pudsigt ved den historie, er, at den lille dame har jeg nu været gift med i 55 år, og hun sidder derhenne.” (Henry Frederiksen)

Rutebilerne levede i høj grad af pendlere, som skulle fra den unge forstad ind til Valby, og mange skulle videre fra Valby til de store arbejdspladser som DSBs centralværksteder, B&W eller Orlogsværftet. Der var dog også helt andre typer af pendlere:

”Jeg gik i skole på Matthæusgade Skole, og mine forældre byggede hus på Idrætsvej nr. 59 i 1957.

Men i de år forinden da boede vi i et sommerhus om sommeren, så da jeg startede i første klasse inde på Matthæusgade Skole, tog jeg bussen som syvårig ind til Toftegårds Plads - og så sporvognslinie 10 ind til Matthæusgade Skole. Så jeg har været pendler, da jeg gik i første klasse og anden klasse. Så startede jeg i tredje klasse på Risbjergskolen, der var helt ny. Jeg kan også huske, at det var et stort hit i stedet for at tage linie 132, så tog jeg linie 134. Den kørte ned ad Trekronergade og der var én, der lukkede bommene ned, når toget kom. Det var et hit, når det tog kom, når man var 7 år." (Karsten Meyer-Lassen)

Efter Besættelsen kørte Hvidovre Rutebiler stadigvæk med nogle ældre bilmodeller sideløbende med de nye vogne, der efterhånden kom tilladelse til at anskaffe.

"Da kørte jeg på noget, der hed den gamle Diamond, som var en rigtig gammel bus med åben bagperron, og billettørerne skulle stå ude på denne her bagperron - undtagen, når folk gik ind. Der var ikke noget billettering, når passagererne gik ind. De gik ind og satte sig i vognen, og vi gik ind og billetterede dem bagefter.

Det var en rigtig sjov tid. Skøn tid... Jeg kan huske, vi fik 2 kroner og 5 øre i timen. Det var da mange penge dengang. Vi skulle til gengæld møde meget tidligt om morgenen. De første busser kørte jo ved halv fem tiden, og de sidste gik i garage omkring klokken halv to, så det var jo for et ungt menneske på en 15-16 år alligevel lidt af en streng arbejdsdag, men det var rigtig godt." (Henning Møgelberg)

Under Besættelsen havde der været brug for mere kreative løsninger, når rutebiltrafikken skulle opretholdes:

"Jeg vil regne med, at det har været i 1942-43 under Den anden Verdenskrig, da kørte der en særlig Hvidovre Rutebil, og det starter jeg med at sige, fordi jeg vil gerne efterlyse den her bil, om der er nogen, der ved noget om det. Denne bil bestod af en forvogn, som var enten en Chevrolet eller Ford privatvogn med en hænger på - ligesom med en campingvogn. Der var nogle siddepladser i hængeren, og bagpå forvognen var der en gasgenerator, og det halve af bagsædet i forvognen var fyldt op med brænde. Det fyldte de på nede overfor Hvidovre Kino - dernede på hjørnet af Hvidovregade og Vigerslev Alle. Dér fyldte man

lige lidt ekstra brænde på, for nu skulle den op ad bakken foran Valby gasværk. Når vi nåede halvvejs ind på bakken på vej ind mod Toftegårds Plads, så skete der det, at så måtte de sætte nogen af passagererne i campingvognen af, og de måtte enten gå og skubbe eller også måtte de bare gå et stykke derind ad, indtil den igen kunne trække." (Johannes Jensen)

Det grej, man kørte med, skulle holde til noget, og det fremgår også af erindringerne:

"Dengang jeg ankom til Hvidovre Rutebiler, det har været i 1952, da var der så mange, der hed Jørgen, så jeg blev kaldt Tony. Det der Jørgen, det forsvandt helt ud i horisonten i de to et halvt år jeg var der...

Jeg synes ikke, vi har haft så meget om det her tekniske. Det er måske heller ikke det, vi skal, men det jeg kan huske, det var når man mødte om morgenen, når klokken var 5. Det var vinter, ligesom vi har haft i år her, da havde vi nogle gamle Bedford busser. De tog omkring 30 passagerer, og så var der jo fast arbejde, for der var ingen garager dernede. Man gik hen og hentede en stiv kost. Der var ikke nogen bagdør i bussen, så billettøren fejede sne ud af bagperronen. Imens gik chaufføren hen og åbnede for motorhjelmen. Det var en gammel diesel, der lå deroppe, og så mens han havde åbnet der, så havde han været inde på værkstedet og hente en tot twist - en pudseklud nærmest. Den dyppede han i æter, og så gik han ud igen og gav chaufføren det æter der, og så kravlede han op ved rattet. Så hev han i de forskellige remedier der, og så tog billettøren den tot twist og holdt hen til filteret på bilen. Og så lover jeg, at der skete noget, selvom der var 20 graders frost. Det var næsten som om alle stemplerne hoppede ud af den. Det klarede den åbenbart hver morgen." (Jørgen Jensen)

Er virksomhed som Hvidovre Rutebilder havde også sine særlige karakterer blandt personalet. Chaufføren Frisendahl er nok den mest erindrede:

"En af vores vel mest kendte chauffører var Frisendahl. De gamle "Hvidovrebønder", de kender Frisendahl. Han kunne ikke høre noget, men hvis man tabte en tiøre på gulvet lige bagved ham, så sagde han: Den ligger dér. Så det var en hyggelig fyr. Jeg kan huske... en søndag formiddag, det var meget, meget tå-

get, og busserne og sporvognene kunne næsten ikke køre.

Så kørte Frisendahl ud ad Køgevejen, der var brosten på dengang, og så havde han en lille billettør. Jeg kan ikke huske, hvad han hed, desværre. Men så siger han til ham: Kan du ikke gå ud foran og klapre med dine træsko? Han havde træsko på den her billettør. Så kan jeg køre efter lyden, sagde han, og den unge mand hoppede ud og gik foran med sine træsko, og så til sidst syntes Frisendahl alligevel, det var synd, så han kaldte ham ind igen.

Da kørte vi jo nede ved skolen (Strandmarkskolen), og da så vi kom op på Køgevejen igen, så var der en mark der hvor Friheden Station, den er nu, og der gik to geder inde. Og så siger Frisendahl til ham: Kan du ikke lige flytte dem? De gik jo i snor hamret ned i marken, så siger han altså: Kan du ikke lige flytte dem, så kører jeg lige rundt omkring Hvidovrevej i mellemtiden og venter på dig. Og den her dreng, han stod ud og flyttede de her geder, det var jo næsten synd, men det viser også lidt af Frisendahls måde at være på ikke. Så stopper jeg vist her tror jeg for ellers bliver det for langt." (Ebbe Sonne Larsen. Vi bringer i et kommende nummer en længere erindring fra Ebbes

oplevelser med Hvidovre Rutebiler.)

Der kom flere erindringsglimt frem under mødet på Rytterskolen, og Forstadsmuseet gennemfører længere interviews med to af fortællerne.

Den efterfølgende bustur bliver gentaget til efteråret, og det er planen, at prøve at gennemføre et tilsvarende arrangement omkring én af de andre ruter, som Hvidovre Rutebiler betjente. Der er også mange andre aspekter af rutebilvirksomheden, som kan komme frem i lyset, så vi slutter af med et lille erindringsglimt fra Hvidovre Rutebilers sidste direktør, Kristian Jensen:

"En søndag eftermiddag stod jeg på Toftegårds plads, da bussen fra Avedøre kom med et svingende læs passagerer. En dame sprang straks ud på fortovet, da hun fik øje på mig, men chaufføren var ligeså hurtigt ude. Inden damen nåede at brokke sig til mig om overlæs, sagde chaufføren til hende: "Kan De se, hvad der står på siden af bussen – der står 38 passagerer og følg så med om på den anden side, hvor der også står 38 passagerer. Efter disse angivelser må der sidde 38 passagerer i hver side." "Damen forsvandt straks uden yderligere kommentarer. "

En busfuld forventningsfulde passagerer

Vores kvarterer: Baunebakken

Af Poul Sverrild

Vi bringer i dette nummer af bladet den første af en række kvarterbeskrivelser. De er udviklet i samarbejde mellem Forstadsmuseet og Planafdelingen i Teknisk Forvaltning til Kommuneplan 2009, som blev vedtaget af Kommunalbestyrelsen i foråret 2010. Kvarterbeskrivelserne skal indgå som en del af det vidensgrundlag, som planlæggere og teknikere skal have, når der i fremtiden skal træffes beslutninger om ændringer i Hvidovres kvarterer. I alt er der skabt 51 kvarterbeskrivelser, som dækker hele kommunen.

Beskrivelserne er resultat af Hvidovres udnævnelse til Kulturarvskommune.

Projektet er blevet brugt som modelprojekt af Kulturarvsstyrelsen og har været en del af grundlaget for styrelsens arbejde med udvikling af nye metoder til identifikation af kulturarvsværdier i det bebyggede landskab.

Kvarterbeskrivelserne blev udarbejdet under stærkt tidspres, og det er Forstadsmuseets forhåbning, at der vil komme tilføjelser, nye synspunkter og korrektioner til beskrivelserne i løbet af de kommende år.

Kvarterbeskrivelsen

Baunebakken ligger øst for Avedøre Havnevej og nord for Holbæk motorvejen, og består af 233 etplans gårdhavehuse på mellem 90 m² og 150 m² samt en parkeringsrotunde. Husene er opført med gul teglstensforskalning og flade tage med indgangspartierne vendt ud mod de centrale fordelingsstier. Baunebakkens arkitektoniske udtryk er præget af standardisering, hvor ensartede vejforløb og byggematerialer tilsigter harmoni. Med årene har hver parcel fået mere individuelle udtryk, hvilket blandt andet kommer til udtryk i stor variation af indgangspartierne.

Kvarteret er markant afgrænset mod de store trafikårer mod syd og vest, mens det åbner sig mere op mod villakvarteret Pedersgaard. Kvarteret har i høj grad karakter af et lukket og beskyttet boligmiljø med stille vejforløb og fællesarealer.

Baunebakken har navn efter Baunebakkegård. Baunebakkegårds jorder blev solgt i 1918 med henblik på udstykning, men udstykningen kom først for alvor i gang i 1930'erne med udmatrikulering af kolonihavegrunde på omkring 300 m². Salget af de små matrikler blev fulgt af en række skrappe restriktioner, der skulle forhindre helårsbeboelse. Blandt andet måtte bebyggelsesprocenten ikke overstige 10. Baunebakken udviklede sig til et spraglet fritidsområde, og på trods af de mange restriktioner blev en del matrikler brugt til ulovlig helårsbeboelse.

I 1960'erne blev det opgjort, at 26 % af bebyggelserne blev brugt til helårsbeboelse, og over 50% af bygningerne i området var ulovlige. Fra 1967 arbejdede grundejerforeningen for en godkendelse af status som helårskvarter. De meget små matrikler krævede imidlertid en omfattende regulering, og helårsbebyggelse kunne kun blive mulig med udlæg af matrikler til fællesarealer til fritid og parkering. Reguleringsplanen betød et markant brud med udviklingshistorien, hvor det brogede billede af selvbyggede fritidshuse og tilbygninger måtte vige for lige rækker af moderne typehuse fra 1978 og frem.

De bærende fortællinger

Baunebakken er fortællingen om to typer af fællesskaber der afløser hinanden fra et ureguleret fritidshusmiljø til gennemreguleret helårsbebyggelse. Kvarteret fortæller også den arketypiske urbaniseringsfortælling om en udvikling fra landbrug over fritidsformål til helårsbeboelse.

I dag danner Baunebakken rammen om et meget trygt miljø uden gennemkørende trafik og med sikre fællesarealer. Baunebakken er på samme tid fortællingen om intensivt offentligt samvær og afgrænset privatsfære, hvor hver parcel er skarpt afgrænset fra de offentlige områder med vinduesløse facader og høje hegn.

Med Baunebakkens identiske huse, fællesarealer og vejforløb fremtræder kvarteret som et landsbymiljø afgrænset fra bydelens øvrige kvarterer. En træk, der sammen med boligernes ydre fælles præg skaber grundlag for en fællesskabsfølelse og en forståelse for gensidig tilpasning. Overordnet danner Baunebakken rammen om familieliv med rige muligheder for fællesaktiviteter og kontakt, men

samtidig med en klart definition af den enkelte families privatsfære.

Bevarings– og uviklingsstrategi

De små matrikler og identiske husforløb giver Baunebakken et helt særligt præg og relativt meget liv på fællesarealer og vejsystemer. Bebyggelsens høje grad af ensartethed er også det, der skaber identitet og samhørighed, derfor vil det være tilrådeligt - så vidt det er muligt - at opretholde den bærende fortælling om neighbourhoods som organiseringsideal i det ydre udtryk.

En særlig udfordring kan blive de kommende års reparationer og renovering af murværk og tag, der må forventes indtræder samtidigt på et byggeri som Baunebakken. Bevaring og udvikling kan sammentænkes med udfordringer indenfor rammerne af agenda 21 med fokus på bæredygtighed.

Luftfoto af Baunebakken

Historien i Centeret

Velkommen i butikken

Af Gitte Elbæk Jensen

Forstadsmuseet er flyttet til butikscenteret Hvidovre C.

Mandag den 2. maj kl. 10.00 sprængte Forstadsmuseet den traditionelle opfattelse af, hvor museer befinder sig fysisk og åbnede en butik i stationscentret "Hvidovre C". Butikken vil fra ydersiden komme til at ligne de fleste andre butikker, men vil have et helt andet fokus, da der ikke vil være varer til salg.

I butikken vil Forstadsmuseet i stedet sætte spot på, hvad museet tilbyder og fremvise eksempler på Forstadsmuseets formidlingsmæssige spændvidde, ligesom Hvidovres identitet som forstad vil blive sat i spil. Man kan desuden hente Historien i Gaden foldere og på egen hånd begive sig ud i flere århundreders spændende historie.

Projektleder Gitte Elbæk Jensen fortæller: *"Ved at åbne en vidensbutik i en storcenter håber vi på at kunne nå vores brugere meget direkte, hvor de færdes, hvilket er helt i tråd med vores andre formidlingskoncepter. Det er vores*

håb, at gæsterne i butikken for øjnene op for, hvordan de kan bruge den lokale historie til at give deres liv større værdi. Vi skal nu engang vide, hvor vi kommer fra for at kunne navigere hen, hvor vi gerne vil være i fremtiden."

Man kan aflevere arkivalier til museet, kigge i Forstadsmuseets publikationer samt deltage i en konkurrence, der sætter fokus på de besøgendes viden om Hvidovre.

Forstadsmuseet er det gamle Historiens Hus, der, siden det er blevet museum for både Hvidovre og Brøndby, har taget navneforandring til netop Forstadsmuseet. Mange ting vil derfor være genkendelige i butikken fra de projekter som Historiens Hus tidligere har arbejdet med som Historien i Gaden eller Kulturarvskommuneprojektet, som handlede om at tilføre Hvidovre konkret værdi igennem kulturarven.

Butikken har åbent dagligt fra kl. 10-17 og hver lørdag fra kl. 10-15 til og med lørdag den 28. maj.

Butikken er åben—Poul, Benny og Elin byder velkommen

Det nye "reklamebanner" for Hvidovre Lokalhistoriske Selskab

En tidligere borgmester gæster butikken og udstillingen

Forstadsmuseet har åbnet sin nye "Strøgbutik"

MEDLEMS-ARRANGEMENTER 2011

Mandag den 9.maj kl. 19.00 på Quarkcentret

Naturvejleder Flemming Hansen viser rundt og fortæller om de mange spændende tiltag, der sker på Quarkcentret

Søndag den 29. maj kl. 14.00 Besøg på Garderhøjfortet i Gentofte

Garderhøjfortet er et af de bedst bevarede forter i det store forsvarsanlæg, der blev opført i slutningen af 1800 tallet. Fortets guider vil være rundvisere. Se mere information inde bladet.

Tirsdag den 6. september kl.10.00 arrangeres tur på vores del af Vestvolden

Et af vore medlemmer, Søren Østergaard, vil fortælle om den historiske baggrund for anlægget og fører os rundt på. Turen varer 2 -3 timer, så godt fodtøj anbefales.

Mandag den 24. oktober kl. 19.00 i Lille Friheden

Peter Holmenlund fortæller om gartneriernes udvikling i Avedøre. Gartnerierne havde som arbejdsplads stor betydning for mange mennesker.

Mandag den 21. november kl. 19.00 i Lille Friheden

Leder af Forstadsmuseet, Poul Sverrild, fortæller om sidste nyt i det lokalhistoriske.

Tilmelding er nødvendig til arrangementerne – dog ikke til generalforsamlingen. Tilmelding skal ske til selskabets automatiske telefonsvarer 36473444 tidligst onsdag ugen inden og senest søndag før arrangementet.

Arrangementerne bliver også bekendtgjort på vores hjemmeside samt i Hvidovre Avis.

Se mere på www.hvidovrelokalhistoriskeselskab.dk

Bestyrelsen for Hvidovre Lokalhistoriske Selskab 2011

Formand Ole Asbjørn Petersen
Grenhusene 53
tlf. 3649 5785
e-mail: 5002701@bredalsparken.dk

Næstformand Jens Frederik Jørgensen
Ørumvej 20
tlf. 3677 3076
e-mail: jfj@tdcadsl.dk

Kasserer Ejvind Jensen
Paris Boulevard 22
tlf.3649 2885
e-mail: brund.jensen@privat.dk

Bestyrelsesmedlem Vagn Bacher
Hvidovregade 31B,1.tv
tlf. 3648 1434
e-mail: vbacherjacobsen@gmail.com

Bestyrelsesmedlem Jette Randal-Lund
Østre Kvartergade 9 st.th
tlf. 3649 0659
e-mail: jrl@av2.dk

KB-medl. Allan Fredskov
Svendebjergvej 1A,1.mf.
tlf. 3649 9606
e-mail: afe@hvidovre.dk

KB-medl. Nina Thøgersen
Berners Vænge 32, st.tv
tlf.3649 4636
e-mail: ntx@hvidovre.dk

1.suppl. Lars Bo Henriksen
Hvidovrevej 402
tlf. 36784869
e-mail: larsbo@sport.dk

2.suppl. Birte Gerdes
Strandmarksvej 46, 2.th.
2650 Hvidovre
36788404
e-mail: birtegerdes@yahoo.dk

Revisor Hubert Steffensen
Hesselbjergvej 12
3649 0963

Revisorsuppleant Inge Larsen
Berners Vænge 7. 2.tv.
tlf. 3678 4736

Forretningsudvalg :
Ole Asbjørn Petersen, Jens Frederik Jørgensen, Ejvind Jensen

Arrangementsudvalg :
Ole Asbjørn Petersen, Vagn Bacher, Jette Randal-Lund, Knud Nygård Jensen, Birgit Møller Kristensen

Kommunikationsudvalg:
Ole Asbjørn Petersen, Jørgen Salhauge, Jette Randal-Lund, Lisbeth Hollensen, Jens Frederik Jørgensen

Kulturistudvalg:
Jette Randal-Lund, Birthe Gerdes, Vagn Bacher

Avedøreudvalget er blevet integreret i arrangementsudvalget, og der er dannet et nyt fælles kommunikationsudvalg, som dækker de tidligere udvalg, PR og hjemmeside, Udviklingsudvalg samt bladudvalg.

Aresseetiket

ISSN 0902-3046